

наго рождаєтъ, и пръчка поѣлъ таکъ оўмілнш, та є сактъ позналъ, за що є тобъ даръ ѿ Бгѧ: и по това послѣ многъ є исписалъ квіндацы на Гдескіите праѣдници и на дрѹги Стіи. На таковъ даръ се оудостоилъ чудный Ршманъ, ѿ кого є былъ до тога тѣпъ дебелакъ на оученїто, и тогай вирдѣнъ мъ се просветилъ разумъ со съ дарба претѣа Бць, съ неинъ добрыи даръ да сподобимся оулѣчити вѣчнаа блага, амина.

За ради ст҃агѡ Григоріїа чудотворца Неокесарійскій Владыка.

Ч У Д О. 9.

Ноемврія, 17 дény праѣднїе црковь ст҃аго Григорія, ѿ кого напрѣшъ живѣлъ оу планина, тамъ провождаше остръ планинскій постническій со съ захмѣтъ свой животъ, и за ради това — сирѣчъ ради неговы добріи работы его оучинили вѣка: За що не мали си вѣка, и кога станалъ вѣка, многъ се трудилъ и оучилъ човенци, и за ради това се оудостоилъ големъ даръ ѿ Бгѧ, таکъ се пише оу негово житїе, за ѿ кого є многъ чинилъ чуда. Свой стый се молилъ єдна ноць оу свойш домъ, какъ ѿ си ималъ хадетъ сека ноць, да си се моли, и тога какъ се молилъ, просветнала мъ одатта со съ чудна светлина Бжїжъ и виделъ Стый єдна женѣ многъ лична и прилична, и єдинъ старецъ красенъ. Се чудилъ стый Григорій и мыслилъ, какъ да є онъ царыца агглашъ, ама старецо не можеше да го познае, кой є, докадъ не є чулъ ѿ претѣа Бць, какъ мъ говори Іѡанне Егглисте, ѿ си многъ любезенъ на моего сна и вѣки, ѿ си нареченъ бгословъ, покажи чистъ и правъ, ѿ кого є истинна вѣра, на той вѣрный вѣка, да познае чистъ сите бгословіи, да го не отвратъ не вѣрните, това какъ чве Григорія, позна тобъ старецъ, за ѿ кого є былъ стый Іѡаннъ